

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **P. H.**

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 545 § 3 k.p.k.),

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2020r.,

kwestii dopuszczalności wniosku skazanego o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 lutego 1999r., sygn. akt II AKa (...),

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Ugruntowany jest w judykaturze pogląd, że oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie postępowania sądowego wchodzi również w grę, gdy autor wniosku co prawda odwołuje się do określonej podstawy wznowieniowej przez jedynie formalne jej przywołanie, ale nie wskazuje, jakie konkretne okoliczności przemawiają za wznowieniem procesu (zob. post. SN z 12 kwietnia 2018r., III KO 25/18).

Przechodząc do niniejszego przypadku, trzeba zatem stwierdzić: skoro P. H. podał we wniosku, że podstawą wznowienia procesu jest art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., ale zaniechał wskazania, nawet w sposób lakoniczny, jakie nowe fakty lub dowody miałyby świadczyć o błędności zaskarżonego wyroku, to należało odmówić przyjęcia tego wniosku na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. Wyznaczanie w takiej sytuacji skazanemu obrońcy z urzędu byłoby postąpieniem całkowicie niecelowym.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

